

Viðmerking

Eigur Landssjúkrahúsið ongan góðan ella finnst ongin, ið torir at taka avgerðir

Tað sum nú fer fram á Landssjúkrahúsinum er so álvarsligt, at Føroya Landsstýri ikki bara kann lata tað fara fram við borðinum, tað ber ikki til hjá okkara lógmanni at sleppa frá at taka stóðu í hesum álvarsliga máli – bert at senda bóltin viðari, soleiðis at hann persónliga og væl eisini flokkur hansara enn einaferð skulu skulka sær undan ábyrgd av hesum, ið tað er júst lógmaður, ið hevur ábyrgdina av hesum málsøki, ið snýr seg um starvsfólkaviður-skifti.

Og eitt skal lógmaður vita og tað er, at hesi starvsfólk, ið nú enn einaferð kæra sína neyð – tað eru tey somu – sum skulu taka sær av okkara veiku í samfelag okkara, so hetta er meira álvarsligt enn at tosa um kommandovegir, og tað virsir seg nú eisini, tá ið Andreas Petersen hevur fingið hetta mál, biður hann stjóran, sum síðani gevur deildarsjúkrasystur-num boð um at koma á fund um at greiða frá hvat tær eru ónøgdar við. Hevði tað ikki verið rættari um landsstýrismaðurin sjálvur hevði fund við deildar-

sjúkrasysturarnar.

Eitt av vallyftunum hjá lógmanni var, at hann og flokkur hansara skuldu um teir komu til – „gera eitt liviligari samfelag við sambandinum.“ Enn hava vit so einki merkt til at so er vorðið, eitt liviligari samfelag er ikki bara spurningur um javnvág á okkara fíggjarlóg.

Nei eitt liviligari samfelag er, at tey sum verða rakt av sjúku og teirra avvarðandi kunnu kenna, at alt sum gerast kann, verður gjørt fyri tey – og treytin fyri hesum er fyrst at arbeiðsmøguleikin á okkara sjúkrahúsum er í tryggum hondum, ið soleiðis sum nú er komið fram, virsir klárt at so er ikki – og hetta má fáast í rættlag her og nú.

Tann klaga sum er send landsstýrinum umfatar alt Føroya fólk – tí Lands-sjúkrahúsið er høvuðs-sjúkrahús okkara. Vit vita, at tey sum koma á Lands-sjúkrahúsið verða viðgjørd við teimum møguleikum, sum tey hava.

Tað, sum nú kemur fram, er ikki spurningur um pengar, men ein spurningur um virðing fyri hvørjum

øðrum, og her kemur fram enn einaferð, sum so mangan áður, at tað einki er galið við rættini, men at tað istaðin er galið við leiðsluni.

Málið er sum áður sagt eitt starvsfólkamál, men istaðin fyri at kanna hetta sum lógmaður hevur skyldu at gera, so sparkar hann bóltin frá sær til landsstýrismannin í heilsu-málum. Hetta er heilt burturvið, og lat meg siga, at eg taki ikki undir við hesari mannaongd.

Eg havi einki persónligt ímóti teimum persónum, ið eru umrøddir í hesi søk, men fyri at fáa greiði á hesum máli, skal hetta mál ikki enn einaferð súltast, men krevji eg, at hetta skal avgreiðast, tí eftir míni meting er klagan frá sjúkrasystur-num so álvarslig, at hetta ikki verður løyst við at seta ein sjúkrasysturstjóra, hesar loysnir hava vit sæð alt ov ofta, tá ið politikarar ikki tora at taka eina stóðu, so seta hesir bara ein stjóra afturat.

Lat meg tí enn einaferð gera greitt, at eg sum umboð fyri flokk okkara ikki kann góðtaka at hetta ál-

arsnál verður beint einum landsstýrismanni at avgreiða.

At enda fari eg annars at visa til uppskotið, ið eg sjálvur og Asbjørn Joensen sáli lögdu fram fyri táverandi landsstýrismannin í heilsu-málum Jóannes Eidesgaard, har vit mæltu til at sjúkrahússtjórastarvið varð flutt út í Tinganes, at hoyra undir starvinum hjá stjóranum í almann- og heilsudeildini, Johnny W. Holbech, og at lækna-stjórinn var sagdur úr starvinum, ið enn er ólógliga sett, og sum ongantið hevur verið brúk fyri innan heilsuverkið.

Annars haldi eg tað nú mátti verið upplagt hjá sama manni, nú hann situr og leitar eftir sparringum, at istaðin fyri at sjúkrahússtjórinn nú hevur leigað nummar tvey skrivstovu-høli í Havnini til fíggarstjóran hjá sær (sum Landssjúkrahúsið verður trekt fyri á síni jättan) istaðin fyri bjóðar honum starvið sum umsjónarmann á Landssjúkrahúsinum, ið ongantið er sett eftir at K. Højgaard fór úr starvi, og síðani at uppsiga bæði lækna-stjóra og restina av

fólkunum á núverandi skrivstovum stjórans. Hetta vildi eftir míni metan givið eina sparing uppá 1 mill. árliga, tí tað er væl ikki so galið, at okkara menn í Tinganesi aftur hesaferð

skulu eftir sjúkrasystur og vaskikunum. Nei! Nú er nóg mikið við albypolitikki í hesum landi.

Sverre Midjord

Viðmerking

Rætting frá Almannastovuni

Sosialurin ber í grein um Kærunevndina í Almannamálum hin 29.02.96 ta ógvuliga misvisandi meting, at Almannastovani hevur góðar dagar, tí at Kærunevndin í Almannamálum aftur hevur mist skrivaran.

Møguleikin at kunna kæra eina og hvørja avgerð, sum tú heldur vera skeiva, ólógliga ella órættvís, til ein myndugleika sum er óheftur av tí myndugleika (her Almannastovuni) sum avgerðina hevur tikið, er ein heilt grundleggjandi partur av rættartrygdini hjá hinum einstaka.

Fyri at øll kunna kenna seg viss í, at kæruavgerðir eru ópartiskar, verða ofta gjørdir serligir kærustovnar, ið eru rættuliga óheftir av fyrisingini annars.

Samstundis er kærna ókeppis, og tær nýtist ikki sjálvar – sum við dómstólar – at syrgja fyri at kærnan formliga er rætt formað. Tær nýtist ikki at gera annað enn eitt nú at skriva „eg kæri“ á ta avgerðina, sum tú hevur fingið, og so álíggur tað annars kærunevndini sjálvari at kanna, um tú á nakan hátt kann fáa betri sømdir. Hetta er

ein heilt ódrísi trygd, enn tann trygd, ið liggur í at leggja eitt mál fyri rættin, tí grundleggjandi kemst ikkiuttanum, at rættarsókn mest er fyri tey, ið antin eru væl fyri fíggarliga, ella eru gávað við serligum treiskni og miðvísi.

Tað átti at verið eyvitað, at er hesin møguleiki meira ella minni dovnaður fyri-

bils, er tað ein dyggur smeytur fyri Almannastovuna, eins væl og fyri hin einstaka.

Hetta ikki bara tí at tú veitst, at tú kann kæra ta avgerð, sum verður tikið í júst tínum máli, men allar-mest tí at tú veitst, at avgerðir okkara javnan verða kærðar, og Almannastovan skal rætta seg eftir tí, um

kærunevndin kemur til eina aðra niðurstøðu enn Almannastovan. Ein virkandi kærunevnd er sostatt tín trygd fyri, at tað arbeiði Almannastovan ger, er sum tað skal vera.

Almannastovan er sjálvandi, eins og einhvør annar tænastuveitari, áhugað í, at øll vita, at vit javnan verða

góðskumett, at góðskan í tí sum vit gera er í lagi; men harafturat er okkara fremsta uppgáva at vegleiða, leiðbeina og hjálpa teimum, sum hava tað fyrri neyðini, og vit eru tí sjálvandi altíð ógvuliga áhugað í at fáa eftirmett á einhvønn hugsandi hátt, um vit ikki hava nýtt onkran hjálparmøguleika nóg væl.

Fakliga er tað eisini – serliga í eini alt ov undir-mannadari fyrising – bæði ein trygd, og ein stóðug kelda til íblástur, at tú hevur ein óheftan, fakliga væl grundaðan mótspælara. – Eisini tí er tað harmiligt – og ein byrða hjá Almannastovuni – at Kærunevndin ikki hevur betri umstøður at virka undir.

Bergur Berg, viðskiftastjóri

Skráseting Føroya
hevur í dag skrásett niðanfyr standandi fráboðan:

Skrásetingar-nr.
P/1 1797, P/1 frá 1. mars 1991, 100 Tórshavn

Nevnd:

Farin úr nevndini:
Christian Andreasen,
Flatnagerði 10, 100 Tórshavn.

Innkomin í nevndina:
Heini Joensen, Flatnagerði 10, 100 Tórshavn.

Stjórni:

Farin frá sum stjóri:
Christian Andreasen,
Flatnagerði 10, 100 Tórshavn.
Innkomin sum stjóri:
Heini Joensen, Flatnagerði 19, 100 Tórshavn.

Skráseting Føroya
tann 27. februar 1996

Jóannes Madsen

Deyvafelag Føroya

Skrivstovan í Deyvahúsinum »Effata«, Íslandsvegur 10 B, er opin mánadag-fríggjadag frá kl. 9-13. Telefon 17597, Telefax 13609. Tekst-telefon, ring 0032 og bið um 16929. Limafundur hvørt mánaðvold kl. 19-23.